

но єже не хоіфъ злобе, сїє содѣваю: (2 членъ и първа половина): ѿще ли єже не хоіфъ азъ, сїє творю, (3 членъ) ужѣ не азъ сїє творю, (4 членъ) но живый во мнѣ грѣхъ (5 членъ).

§ 98. Кога рѣчъ-та состои отъ кратки предложенія, независими едно отъ друго по смыслъ-та, тога рѣчъ-та ся выка отрывиста; като: врѣмѧ єсть вѣшь драгоцѣннаѧ; єгѡ ничимъ замѣнити не возможно; спо скорѣ утекаеть; грѣшно єсть не щадити єгѡ;

§ 99. За по голѣма вразумителность и ясность въ произношеніе-то мы отдѣляемъ единъ періодъ отъ другій, и части-те нихни, съ по дѣлги или съ по кратки запинанія такожде съ нѣкои особенны повышенія и пониженія на гласъ-а ии.

Тіи запиранія и премѣненія на гласъ-а ги изображаваме со особенны знакове, кои то ся препинанія-та.

§ 100. Препинателни-те знакове ся:

1) Запятая (,), она показва най кратко-то запинанье на гласъ-а.

2) Точка съ запятая (;), она показва запинанье два пжти по дѣлго отъ запятая-та.